

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

Sumari

Full d'Història palamosina, (de «Revista de Girona»), per Narcís Pagés.— Sant Josep Gloriós, (poesia) per P. Hilari d'Arenys de Mar.— Una excursió a Rupit, per Lluís Barceló i Bou.— Paisatge del Vallés, per Tomàs Roig i Llop.— Els versos galants, (poesies) per C. Pruneda i Balot.— Bocins de cor (Lletres a l'amic), per Josep M.ª Guardia.— Pels Cinemes.— Musicals.— Del carnet esportiu.— La Santa Visita Pastoral.— Crònica Local.— Moviment del port i Registre Civil.

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTOS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrre — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Anuarios Bailly-Baillièrre y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL

IBÉRICA

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.

BARCELONA

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume BARCELONA :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 113

IMPORTACIO DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

CICLES Sports

Accessoris per a
BICICLETES
i MOZOS

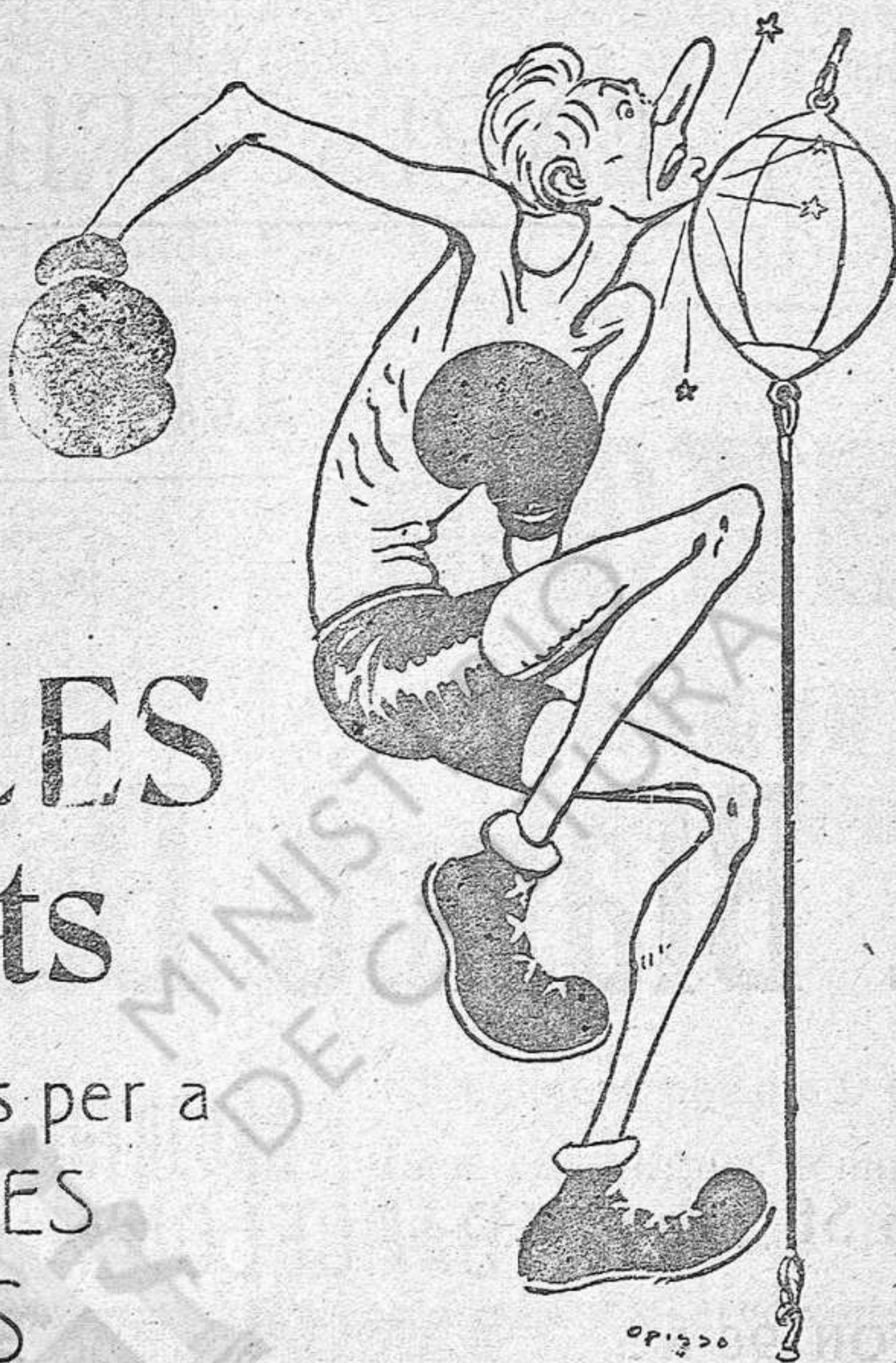
Demani Catàlegs a

A. SANROMÀ

Balmes, 62

Teléf. 12303

BARCELONA

Si vostè s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

**SABÓ
CAMBO**

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA

Cereals i
Gasolina

J. LLIBRETS
GIRONELLA

Palamós

Pi Margall, 26-28

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

Un full d'Història palamosina

Devem a la gentilesa de l'entusiasta palamosí En Salvador Oliver, el poguer publicar en aquestes planes el treball que segueix.

Aquest palamosí que s'enyora fora de la seva vila, cada any acostuma portar quelcom d'interessant per al Museu de Palamós «Cau de la Costa Brava», i el present d'aquest és estat el n.º de la «Revista de Gerona» corresponent al mes d'abril de 1879, on hi ha l'article que reproduïm.

Creiem que els nostres llegidors ens ho agrairan, i aprofitem aquesta avinentesa per retre homenatge al pulcre escriptor Narcís Pagès que durant el segon terç del segle passat feu conèixer favorablement la nostra vila.

« REVISTA DE GERONA

EL GRAN DESASTRE
DE PALAMÓS EN 1543.

» Ha casi dos años que tengo contraído con los lectores de la *Revista de Gerona* una especie de compromiso de contarles curiosos detalles del saqueo, incendio y destrucción de la villa de Palamós ejecutados por una escuadra turca en 1543, y es tiempo ya de solventar esta antigua deuda, si bien es cierto que mi retardo ha dimanado sólo de la seguridad en que estaba de tener siempre la *Redacción* caudal más que suficiente para llenar sus páginas con variados, útiles y amenos escritos.

» Dije en *Una quijotada de Cervantes y la inspiración del Quijote* que Palamós era indudablemente aquel

pueblo de la costa de Cataluña de que sin nombrarle hablaban tanto en *La Galatea* Silerio y Timbrio, citando como una de las pruebas de ello la gran catástrofe contada por el primero y añadiendo que era ésta un hecho positivo sufrido por dicha villa y nada exagerado a pesar de los vivos colores con que le pintó Cervantes, pero que éste no pudo presenciarlo por haber ocurrido cuatro años antes de su nacimiento.

» Interesa tanto más demostrar lo entónces anunciado y aducir sobre ello abundancia de pruebas incontestables, cuanto que en vano se buscarían tales noticias en nuestras historias, y por el contrario las personas acostumbradas a estudiarlas podrían con fundamento manifestar su incredulidad, y más pudieran todavía si yo hubiese añadido que también sufrieron por la misma época la cruelísima saña de la escuadra mahometana Cadaqués y Rosas, Ibiza, Villajoyosa y muchos otros pueblos. En efecto, á pesar de ser tantos y tan graves aquellos desastres, no los mencionan las Historias de España ni las de Cataluña que he consultado, y tampoco hace mérito de ellos el *Diccionario geográfico - estadístico-histórico* de Madoz en ninguno de los artículos referentes á los pueblos nombrados. La *Historia crítica de Cataluña* del Sr. Bofarull avanza hasta decir en la página 101 del tomo VII que las escuadras francesa y turca se dejaron ver, *pero se limitaron veinte de sus galeras á costear por Palamós y Rosas sin resultado*. Es bien extraño que un historiador en otras ocasiones tan atencioso no cayera en la cuenta de que precisamente debían haber obteni-

do aquellas galeras resultados, y de mucho bulto, cuando tan especificadamente fueron detallados en el discurso de apertura de las Córtes de Monzon de 1547, que extracta dos páginas más adelante.

» En aquel discurso—y aquí empieza mi historia y sus comprobantes—dijo el príncipe lugarteniente, más tarde rey Felipe II de Castilla y I de Aragón y Cataluña, lo siguiente que transcribo del libro de los Sres. Coroleu y Pella *Las Córtes Catalanas*:

« Si no hubiese el Emperador dado tanto que hacer al Rey de Francia, sus armadas hubieran invadido estos Estados, como pudo colegirse muy bien de la llegada de la armada turca á Tolón y Marsella, armada que dicho Rey de Francia mantiene y provee, y hubiera hecho algo parecido á lo de Niza. ciudad del Duque de Saboya á la cual las naves francesas junto con las turcas tomaron, saquearon e incendiaron, teniendo sitiado el castillo, bien que hubiera de renunciar á tomarlo huyendo por temor de ser sorprendidos por los socorros que de Italia se enviaron. Bien podeis considerar lo que hubieran hecho dichas armadas si hubiesen podido venir aquí juntas, pues solo unas cuantas galeras de Barbarroja que llegaron a las costas de Cataluña tomaron, saquearon e incendiaron las villas y lugares de Cadaqués, Rosas y Palamós, cautivando ó pasando á cuchillo a cuantos cristianos encontraron en ellas, dirigiéndose á la isla y ciudad de Ibiza, cuya importancia ya sabeis, y pegaron fuego y destruyeron los campos intentando entrarla a viva fuerza peleando juntos franceses y turcos, aunque no lograron su objeto por la valerosa resistencia que los de la ciudad hicieron. Pasando luego á la costa del Reino de Valencia saquearon e incendiaron a Villajoyosa y de allí se dirigieron á otros lugares causando daños sin cuento, llevando el fuego, la muerte y el exterminio á comarcas enteras, intentando además, según se supo por algunos prisioneros, entrar en Cartagena y Málaga y hacer iguales atropellos en las costas de Andalucía si el tiempo les ayudaba para ello».

»Ante las explícitas aseveraciones del príncipe en ocasión tan solemne, ninguna fuerza puede tener el injustificable silencio de los historiadores. Otros documentos hay además por lo tocante a Palamós igualmente irrecusables y más detallados, de los cuales paso á ocuparme.

»Es el primero y más significativo el convenio de dicha villa con sus acreedores, otorgado en 24 de Junio de 1544. No molestaré a mis lectores con la copia de esta larga escritura, pues considero suficiente extractar fielmente sus cláusulas y reproducir á a letra sólo lo que de un modo más significativo conduzca á mi objeto.

»Fundóse aquel convenio en que atendida la notoria ruina de población y destrucción causada por los turcos en el mes de octubre próximo anterior nada podrían cobrar los acreedores mientras que la referida villa no fuese reedificada y reparada, lo cual no podía tener lugar sin que se la ayudase y socorriese, señaladamente por sus acreedores con la remisión temporal de sus pensiones, y se pactó en consecuencia lo siguiente: 1.º Que los acreedores censualistas y otros que recibían pensiones de la Universidad y singulares personas de dicha villa condonaban las expresadas pensiones por término de diez años contaderos desde 25 de marzo de 1545, prometiendo y jurando no demandarlas en ningún tiempo. 2.º Que durante los diez años expresados los Jurados de la villa podrían arrendar en todo o en parte las imposiciones y derechos de ella e invertir sus productos en la reparación de la misma villa ó en las cosas á ellos y al Consejo bien vistas a

beneficio de la villa y de su iglesia, sin participación de dichos acreedores. 3.º Que pasados dichos diez años todas las imposiciones de la villa, ó sea, la de la mercadería, la de la carne, la del vino y el derecho del octavo, serían restablecidas en la forma y manera acostumbrada ántes de la expresada ruina, esto es, saliendo cada año a pública subasta en la fiesta de la Virgen María del mes de marzo. 4.º Que de los precios de dichos arriendos, pasados empero los diez años de la antedicha franquicia, pertenecería á la villa la cuarta parte, y las tres cuartas restantes se repartirían á prorata entre los acreedores, quienes deberían darse por satisfechos aunque no alcanzase al total de sus pensiones. 5.º Que los acreedores daban a la villa la cuarta parte de las imposiciones á beneficio de la misma en los términos que se acaban de expresar. 6.º Que pasados los mencionados diez años la villa tendría en todos los tiempos la libertad de pagar a los acreedores con las dichas tres cuartas partes de los emolumentos de dichas imposiciones y derechos, ó íntegramente del modo que se pagaba antes de la citada ruina. 7.º Que si pasados los diez años de la total franquicia la Universidad de Palamós luyese uno o más de los censales á que entónces estaba obligada, sucedería en lugar de los acreedores de tales censales y cobraría en su razón á prorata de los demás. 8.º Que en atención á que desde dicha ruina, por estar la villa totalmente despoblada y deshabitada no se habían arrendado las imposiciones, condonaban los acreedores las pensiones de todo aquel año, que finiría en 25 de marzo pró-

ximo siguiente, salvo empero a dichos acreedores y cada uno de ellos el derecho contra los arrendatarios por la anualidad de 25 de marzo de 1543 á igual día de 1544 si estuviesen á ello obligados. Y 9.º Que aquel convenio por lo tocante al interés de algunos beneficios ó cosas piadosas fuese decretado á mayor cautela por el reverendísimo señor Obispo de Gerona ó su Vicario, o confirmado por Su Santidad.

«Como pasages de dicha escritura que demuestran de una manera patente el mísero estado á que fué reducida la mencionada villa, transcribo lo siguiente :

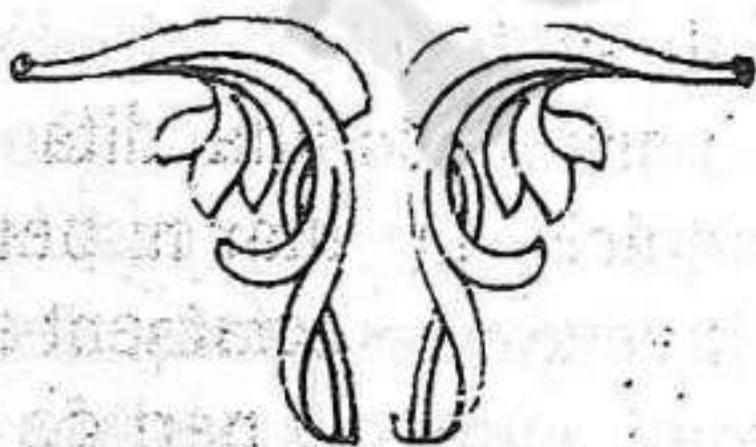
«Attesa e considerada la notoria ruyna de populació en aquella (la villa de Palamós) seguida en lo mes de octubre prop passat per los turchs y moros enemichs de la sancta fe

chatolica, la qual es stada y es tan gran que en dita vila no y ha restada cosa alguna habitable ni personas algunas qui stigan ni pogan estar poblades en la predita vila, com sia ella totalment arruinada e destruyda..... Per ço entre los homens de la dita Universitat e vila de Palamós qui avuy están dispergits en diversos lochs e parts de una part e los dits creadors e censalistes e altres de part altre..... Item es pactat e concordat que considerat que de la dita ruyna e destrucció de la dita vila de Palamos ensá per estar del tot totalment despoblada e deshabitada la dita vila no son estades arrendades les imposicions de dita vila ni alguna de aquelles, de manera que ninguns emoluments ha haguts ni rebuts la dita Universitat de les dites imposicions, ans los particulars de aquella per tenir les cases e habitacions desde dita ruyna cremades e arruynades han estat y están dispergits per diversos lochs e parts e han patit e pateixen gravissims danys per causa e respecte de dita ruyna.....»

NARCIS PAGES

(Acabarà en el pròxim número)

SANT JOSEP GLORIÓS

Vent i sol, vares florides,
lliris, joncs en els jardins,
ja violen atrevides
les cireres pels camins.

Sant Josep, capa daurada
i vestit morat de dol,
amb la testa coronada
per un raig lluent de sol

Sant Josep, plates de crema,
esperits santificats,
i seguint l'únic sistema
dels criteris assenyats.

Sant Josep, dolç cap de casa
fior al pit i llum al front,
tot arreu poseu-hi brasa
que la mort refreda el món.

P. Hilari d' Arenys de Mar
O. M. CAP

Una excursió a Rupit

Per els qui vivim en terres de marina que no veiem més neu que la que s'entrelluca de tant en tant als cimals del Montseny, o en la carena dels Pirineus, és un plaer infantil poder petjar-la algun cop. Per aquest intent, i aprofitant les vacances de Carnaval s'organitzà una excursió a les muntanyes de Rupit i la Salut.

Ben traquetejats en un vagó de tercera de la línia d'Olot, hem baixat a St. Feliu de Pallerols.

—Es fàcil pujar a La Salut?,—preguntem a un company que baixa del vagó.—Si,—fa ell, pero trobareu neu encara.

—Oidà! per ella venim.—Doncs, si no sabeu el camí podeu seguir-me que ara hi pujo.—I observant que l'home anava calçat d'espardenyes ens figurem que la neu serà molt escassa a ben segur.

—Quan hi ha per pujar a La Salut?
—Caminant poc a poquet, una hora; caminant depressa, dues.—Doncs ja hi podem anar. I zigzaguejant per un mal camí de bast emprenem la pujada.

Al cap de poc ja trobem la neu, esparracada en clapes per ací, per llà; però a més de la neu, el fang ens fa donar qualche tombarella sens importància. Ben prompte ens donem compte que tenia raó l'home d'aconsellar la pujada poc a poc, perquè el camí és dret i la muntanya sembla que vagi creixent com més anem pujant.

No tenim cap mica de fret malgrat la neu, i l'abric ens fa una nosa que el deixariem de bon grat. Després de cinc quarts de pujar, arribem a La Salut, altitud 1040 metres—segons resa una inscripció que hi ha a la font.

Un breu descans per esguardar el paisatge imponent de debó. Al fons, la vall del riu Brugent amb tot l'enfilall de viles feineres fins al Ter i la plana de Girona. Més al E. els queixals de la serra de Finestres, i al fons la badia de Roses, limitat l'horitzó per la serrallada del Peni i St. Pere de Rodes. Més a llevant Les Gabarres i al N. els Pirineus nevats, d'una blancor immaculada.

Aprofitant l'avinentesa que l'home se'n va fins a Rupit, nosaltres el seguim, un xic refets del cansament. Per altra part, com el camí ja es presenta planejant i de baixada, la cosa va d'allò més bé.

A Rupit, resa una dita antiga, no s'hi pot anar per mar ni per terra; ara, però, s'hi va perfectament en auto des de Manlleu. De la part de Girona, ja és més difícil, mentre no estigui acabada la part corresponent a aquesta província de la carretera de Vic a Olot que s'està construint.

Quan hem tombat de la plaça de la Salut vers ponent, el país és relativament pobre d'arbres, i no's veu cap casa enlloc. Caminem així prop d'una hora, quan tot de cop descobrim un

Xalet grandió, magnífic, en mig d'aquella solitud, i dues cases més, grans, senyorials.

Però Rupit on és?—preguntem impacients a l'home que ens acompanya.—Ara el veureu—fa ell; i efectivament, als pocs passos, en un ribast, s'ovira la primera teulada a flor de terra.

En una depressió del terreny quasi al fons de la riera, i en una giragonsa que fa, bastiren en temps antic aquell poble en un lloc estratègic per a poder defensar-se molt fàcilment.

Al cim d'una roca damunt del poble hi havia el Castell que tancava l'entrada de la part de terra, i els flancs eren defensats naturalment per uns tallats de roca de molts metres d'alt.

Arrapats a aquestes graonades naturals de la roca hi ha els dos o tres carrers, unes 80 cases, actualment velles, pobres i rònegues. Això no obstant, tenen la majoria un segell de grandesa passada, amb unes portales rodones i alguns finestrals gòtics pulcrament treballats, tot dona a entendre que tres o quatre sigles enrera devien pertànyer a personatges força principals.

Era senyoriu del Marquès de Rupit.

Ara és un poble trist; sols hi ha vells i criatures. Al ball de Carnaval no hi havia més que tres o quatre noies i dos o tres nois; alguns homes i dones grans i la mainada corresponent. La joventut, un cop ha vist Manlleu i Vic o Barcelona, ja no hi vol tornar a Rupit.

I tan pintoresc com és! De la part de migjorn seguint el curs de la riera, surten a cada tombant uns espadats i

uns cingles de roques tallades verticalment que fan basarda. El poble, mirat de l'altra part de la riera des de la capella de Sta. Magdalena no té parió en tot Catalunya per la forma especial i pintoresca. Moltes cases fan equilibris per aguantar-se en el replà de les roques, i si d'una part la penya els serveix de paret, de l'altra part tenen que fer alts pilans i voltes per no caure al buit.

Quan vingué la nit, hi planava una soledat—per nosaltres—aclaparadora. Quasi totes les portes eren tancades. Sols la del petit Cafè on havien tirat les taules al carrer per habilitar l'estança per a sala de ball, mostrava una llenca de claror. Hi rondinava un manubri amb mitja dotzena de marrecs que saltaven guimbardejant tot anunciant el ball de la nit, de 8 a 10; i nosaltres, no sabent on ficar-nos, vinga passejar i donar voltes amunt i avall del carrer-plaça tot empedrat d'unes lloses amples i planes de l'amplada del carrer.

Cansats de rondar entràrem a l'Hostal (ca l'Estragués) on ens esperava un foc com un infern ço que ens vingué com l'anell al dit, car els peus, després de travessar neu i fang tot el dia, començaven a enfredorir-se.

Als voltants de Rupit, el paisatge és relativament planer. Les plantes més abundants són els roures i els alzinots; i de les mates, els boixos; així com el bronze (sab) i alguns brucs entre La Salut i Rupit.

Les roques són en grans lloses planes formant extensos bancs en sentit completament horitzontal, i tallats perpendicularment en alguns punts a causa de cataclismes en temps primitius, i

per efecte del desgast de la roca flonja. Això dona lloc també a algunes baumes i coves. Però la part essencial i característica són les cingleres i tallats de la part de migjorn i ponent des del pas del Ter i el Far, a Tavertet i cingles d'Aiats.

A Rupit mateix la terra de cultiu és molt escassa, i aprofiten avarament tota la que hi ha formant feixes i hortells on segurament no hi han donat mai cap llaurada, llevat d'algun planell que arribi a formar camp.

La riera és molt poblada de molins, molins de pessebre, la major part dels quals deu fer molts anys que ni molen ni fan res.

A l'endemà no ens en sabiem moure. Si no hagués estat l'auto que passava a les quatre i mitja de la tarda solament el dilluns, encara hi hauriem romàs una altra diada.

De Rupit-Pruit a Manlleu, passant per Càn Toni Gros, i una recalada a Vic per dormir, i després a caseta.

LL. BARCELÓ i BOU

Païsatge del Vallès

A Eulàlia Pou

El camí és vorejat de pinedes, altes, de bella copa, d'una verdor inoblidable. Això mentre anem cimejant; car, en davallar al pla, els pins es fan més escassos i s'alcen més i més pollancs que el vent decanta al vostre pas, en un frisament sedós. Després, ja tot són pollancredes: a llur través s'albiren franges de blau i de verd que lluen entre el perfil dels arbres, sota la rondinaire tremolor de les fulles.

I al cim d'un turonet clapejat d'oliveres i alzines, apareix l'Esglesiola de Sant Joan, qui exulta d'alegria damunt la tanca baixa del cementiri, diminut i mig ofegat per l'herbassar.

Entrem a la Capella. Té la volta alta i les parets revingudes, amb el gruix massís que hi donen els segles. A cada banda hi ha un altar: la Mare

de Déu del Remei i la dels Dolors. Al fons, el joc canviant de les ombres fa il·lusori l'altar major. Prop del presbiteri hi ha una taula amb dues safates: l'una plena de peces de coure, i l'altra contenint el cap tallat de Sant Joan Baptista, d'una estranya expressió dramàtica, amb els ulls i la boca guerosos i la cabellera llarga, espessa i sangonosa... Una llàntia batega tossudament, bo i taladrant el silenci. Des de fora, sembla un ull vermell que ens espia...

En sortir, la tarda es fon a Ponent, entre núvols, en un espasme d'agonia dolcíssima... La nit arriba sense presses: cobreix amb el seu vel negre el paisatge, i, tota encalmada, es posa a encendre un a un, pietosament, els cerials dels estels....

TOMÁS ROIG i LLOP

ELS VERSOS GALANTS

PEPETA

No sé què lloar de tu, donzellina
 ara qu'el meu front és clar com l'albada;
 si vull dir la teva veu cristallina
 em corlliga l'encís de ta mirada.

No sé què lloar de tu, bona amiga,
 si la gràcia dels teus ulls de noia bella,
 o bé el teu cabell color de l'espiga,
 o l'onda qu'et ve al front com una estrella.

No sé què lloar de tu, noia rossa,
 enc que et tinc al meu davant pensativa,
 i et contemplo i et veig fina i moosa
 i entre els plecs del teu vestit blanc i rosa
 m'apar veure-hi la figura vistosa
 d'una daina fugitiva...

CARMETA

Quina dea t'ha creat Carmelina
 en aquests dies de modernitat?

Quina mà misteriosa i divina
 fins avui la teva passa ha guiat?

Quina fada subtil, jove i bella
 formosura i alegria t'ha dat?

Quina força oculta, baix ta parpella
 aquests ulls penetrants t'hi ha posat?

Riallera et veig, riallera i fresca
 com la rosa qu'al matí s'ha badat;

figulina de cristall, pura bresca
 d'un encís subtil no gens igualat...

Ets estrella rutilant, guadora,
 ets cera i carn i flama abrusadora.

Bocins de cor

LLETRES
A L'AMIC

Bon amic Jordi:—M'acaben d'innovar que ta aimada, aquella donzella d'ulls clars i lluminosos, de front pur serè, de llavis rogencs parescuts a carmí, que deixaven entreveure en sa cristallina rialla dos rengles de fi ivori i tenia els cabells daurats com les espigues que en el mes de Juny rosseggen nostres camps i era tota meravelosa i bellíssima, acaba de casar-se amb un altre que no ets tu...

He sentit jo la ferida amb tanta dolor com tu, car amic, ja que prou bé saps quan d'amor et porto, però fent-me solidari de la teva desesperació et demano sies abnegat, si, abnegat, una vegada a la vida.

Tens tu prous coneixements, prou ciència, prou font de saber i suficient espiritualitat per recollir eixa virtut que ronda per l'espai per a portar alegria i pau als cors que per banalitats de la vida es senten dissortats.

Perdona aquesta meva expressió, però creu-me, és necessari que posant seny no arribis a cometre un disbarat, una disbauxa que't seria portadora de tota una vida d'intranquil·litat.

Mira, amic, l'abnegació que tu has de posseir en eix trànsit no és pas aquella abnegació de saber-se corres-

post per aquells qui estimem, viure sota el cel pur i clar que llur amistat ens brinda, veure florir en el sí de sa pietat, tenir la convicció que en aquest món, on tot és fictici i per lo tant tot s'oblida, serà eterna la tendresa que els inspirem, no, si així penses, no posseeixes Madona Abnegació.

Madona Abnegació és aquella que porta gravat en son cor l'ideal del compliment dels majors sacrificis, fundant la seva felicitat en l'oblit de sí mateix i veuràs que, més que rebre, li plau de donar remerciaments i amors.

I ara, amic, medita serenament ma lletra i veuràs com t'aconsello bé.

No l'estimaves, no vols que sia feiç per dessorre de tot? Doncs si la seva felicitat rau en l'home amb qui acaba d'unir-se, perquè tu li guardes rancúnia i la tractes tan malament...?

Demà, com sempre, t'espero, no em guardis rancor, jo jaestic acostumat a gustar de l'acidesa de la vida i poc em fa mal el rosegat altre fruit vert.

Com sempre, i en aquest moment més que en cap altre, saps que tens un amic que molt t'aprecia.

JOSEP M.ª GUARDIA

Badalona, 3 de Gener 1929.

PELS CINEMES

Amb veritable satisfacció fem constar que també en el passat mes de Febrer poguérem admirar bones pel·lícules, dues de les quals ja desesperàvem de veure donat el emps que feia de la seva estrena a les capitals, i que constitueixen dues de les principals manifestacions del Cinema. Són aquestes «AMANECER» i «EL REY DE REYES», pel·lícules que demostren abastament l'importància que ha adquirit el Cinema en aquests últims temps i posen de relleu les seves possibilitats com a espectacle essencialment artístic.

TEATRE CARMEN

«AMANECER»—Intèrprets: Janet Gaynor, George O'Brien i Margaret Livingston, Director: F. W. Murnau. («Fox»).

La potencialitat econòmica americana unida a la tècnica audaç alemanya, dona per resultat obres de la categoria d'«AMANECER», producció formidable per tots conceptes, que no hauria segurament sorprès al món cineasta, si aquests dos elements no haguessin sigut destrament aprofitats i enllaçats. Les innovacions que el director alemany Murnau ha prodigat en aquesta cinta, han sigut considerades com precursoras de una nova era cinematogràfica i encara que no és de creure modifiquin en absolut la tècnica emprada fins avui per la majoria dels directors, la que ha adoptat Murnau en «AMANECER» serà considerada sempre com una de les millors realitzacions de les primeres passes del Cinema d'avantguarda.

Ns es cregui, per això, que «AMANECER» sigui un mer assaig, ans al contrari, és una obra mestra en tots els seus aspectes ja que l'assumpte està perfectament equilibrat, la fotografia acabada i l'interpretació perfectíssima. La tècnica emprada, que recull en primers plans l'estat d'ànim dels per-

sonatges, fent quasi innecessaris els rètols, es manifesta principalment en el moment en que l'Home va en busca de la Dona de la Ciutat, en la travessia del llac, en les escenes de la Ciutat i en la tempesta, troços que senyalen a Murnau com un dels directors de més valia del Cinema, doncs sap posar el nom del Sèptim Art a una altura respectable.

«LIRIO EN EL POLVO»—Intèrprets: Pola Negri. Noah Beery i Ben Lyon. Director: Eric Pomer. («Paramount»).

Com totes les d'aquest gènere de la citada editorial, aquesta pel·lícula acusa una bella direcció, fent que l'interés del tema no decaigui ni un moment. Pola Negri, sap donar, com sempre, belles i perfectes expressions a son rostre fotogènic; Noah Beery no desdiu tampoc de la seva inoblidable actuació en «BEAU GESTE» i Ben Lyon, actor poc conegut del nostre públic, es mostra sobri i agradable. L'argument és bonic i interessant, gràcies en par a la mà del director.

«LA VIDA PRIVADA DE ELENA DE TROYA» — Intèrprets: Maria Corda, Ricardo Cortez i Lewis Stone. Director: Alexander Corda. («First National»).

Es veritablement una llàstima que amb els elements tan bons amb que contenen les cases editores, aquestes adaptin a la pantalla arguments de tan poca consistència com és el de la novela de Bulver Lytton.

Desenrotllat en el marc fastuós de l'antiga Grècia; el tema, que l'autor pretengué fer satíric, sense il·lació, no té cap interès, i no logrà altra altra cosa que aburrir el públic, sense que el salvés del fracàs la magnífica presentació, superior a tot elogi, l'estatuària visquent de Maria Corda, l'apolínia figura de Paris, ni els «xistos», — alguns no desproveïts de certa gràcia—, que el rotulista intercalà en el text de les llegendes.

«LA VIDA PRIVADA DE ELENA DE TROYA» és solament interessant baix l'aspecte d'una meritíssima reconstitució històrica.

ECONOMIC CINE

"EL REY DE REYES"— Intèrprets principals: Dorothy Cummings, H. B. Warner, Jacqueline Logan i Ernest Torrence. Director: Cecil B. de Mille. ("Pro-Dis-Co").

No és aquesta, desgraciadament, la primera vegada que el públic no ha volgut apreciar el valor artístic de les grans obres del Cinema. L'escassa concurrència que assistí a les projeccions així ho demostrà. Veritat que es projectà en dies que no foren gaire propicis per assistir-hi nombrós públic, però sabíem molt bé que molt poca gent de la que la veié en restà satisfeta. Inclús algú que es té per instruït, declarà rotundament que era una "llauna", poguent haver dit que no li agradava, o, senzillament, que no hi entenia res.

Comentari? Només un: que no s'ha fet la mel per la boca del ase.

Deixant de part el caràcter de la pel·lícula i admirant el mèrit allà on és, hem de confessar que és una de les millors produccions que hem vist, una veritable visió artística, una realització, en fi, capaç sols de fer un Cecil B. de Mille. Algunes escenes són veritables prodigis fotogràfics, tals com la de la primera visió de Jesús, la Crucifixió i la Resurrecció. Triomfs escènics són l'episodi de la Dona Adúltera, l'expulsió del temple dels marxants, i altres que senyalen a De Mille com el més formidable animador de "films" bíblic-històrics. H. B. Warner, humanitza, sens ofendre-la, la figura de Crist. Sobri, sincer, demostra en tot temps la veneració amb que interpretava son paper. Els dotze apòstols, perfectament conscients de

sa actuació, no podien ésser més ben escullits entre la plèiade de grans artistes que prenen part en la pel·lícula.

De "llaunes" com aquesta en voldríem veure només un parell! cada setmana i ens donaríem per satisfets.

"EL HOMBRE QUE RIE"— Intèrprets: Mary Philbin, Conrad Veidt i Olga Baclanova. Director: Paul Lény. ("Universal")

Poques pel·lícules hem vist, que, adaptades de la novela d'un autor famós, conservessin tan admirablement l'essència de la mateixa, fent reviure en nosaltres les pàgines que amb tanta delectació llegíem. "EL HOMBRE QUE RIE", fidelment seguida i adaptada, excepte en el final, que acaba a gust del públic, ens mostra amb tot el seu horror l'època tenebrosa de l'Anglaterra del segle XVIII, amb les fosques intrigues i les iniquitats de la Cort.

El mèrit del "film" és degut, principalment, a la direcció, que amb detalls senzillament admirables retoca artísticament les escenes, al mateix temps que aquestes impressionen pel seu agut realisme. Digne d'elogi és l'interpretació de Conrad Veidt, que amb la màscara de la rialla que apar un sarcasme a la societat, fa el paper de Gwynplaine amb una compenetració del personatge, que el col·loca a l'altura dels millors artistes. Mary Philbin en el "rôle" de Dea, la cega, és la mateixa figura que el nostre pensament forjà quan ens la imaginàrem creada per la sublim fantasia de Víctor Hugo, i el noble Ursus trobà l'intèrpret ideal en Cesare Gravina, de qui tants treballs perfectes li hem vist.

Llàstima que una pel·lícula així sigui tan mutilada per la censura; en les bones pel·lícules la immoralitat no hi està sinó en volguer-la veure.

JOAN DEL MEGAFON

DE MÚSICA

El concert que ens oferí aquest mes l'Associació de Música de nostra vila, anà a càrrec del famós «Quartet Krettly» de París i tingué lloc el divendres dia 15, al «Teatre Carme».

Aquesta agrupació musical, és considerada arreu com una de les millors de França. Fundada l'any 1918, reuneix quatre excel·lents instrumentistes, que són tots Primer Premi del Conservatori de París: Robert Krettly, violí; René Costard, violí; François Broos, viola i André Navarra, violoncel. El seu fundador, Robert Krettly, és membre del Jurat del Conservatori Parisenc; solista dels Concerts Pasdeloup i director de la «Société Internationale de Musique de Chambre».

No cal ja dir, doncs, que amb tan excel·lents referències, havíem d'acudir al concert amb la seguretat d'escoltar una fidelíssima i mestrívola interpretació del ben triat programa. I així fou, certament.

Figuraven en el mateix, obres de Schumann, Milhaud, Glazounoff, M. Rifa i Ravel. Coneixíem ja algunes d'aquestes obres, però ens féu curiositat el conèixer el ja famós «Quartet segon» de Milhaud, obra que demos-

tra uns coneixements tècnics profunds, escrita amb les més noves tendències, fugidora de les tendreses clàssiques i amarada d'una originalitat verdaderament formidable, que impressionà agradablement el públic, que aplaudí amb entusiasme al finalitzar cada un dels temps d'aquesta composició, especialment a l'acabar el tercer.

Educat l'esperit amb l'audició d'aquest tema, agradós i original alhora, hom escoltà d'una manera més entenedorament possible les altres obres, declaradament clàssiques. En lloc de la «Dansa de fallaires» de M. Rifa, s'ens oferí la «Sérénade» de Arteibouceff i davant els aplaudiments de l'auditori, complagut en extrem de la vetllada, ens obsequiaren amb l'«Scherzo» del «Quartet» de Debussy, també admirablement interpretat.

La concurrència, reduïdíssima, escoltà amb interès i aplaudí la intel·ligent tasca desenrotllada pels artistes, que ens forniren un concert dels més agradosos que ens ha pogut donar la nostra volguda Associació.

ARÍS

PUBLICACIONS REBUDES

MONOGRAFIES MÈDIQUES

«Semiologia de les ptosis digestives», pel Dr. Josep Tarruella.

El Dr. Tarruella, nom prou conegut en el món científic de Catalunya, ens descriu en aquesta Monografia la doctrina fonamental i la simptomatologia de les ptosis digestives.

Per al Dr. Tarruella és un tema planer, car és un dels estudis al qual, d'uns quants anys ençà, hi dedica les seves activitats i en conferències i cursets gairebé s'ha fet el tractadista d'aquests problemes de la gastro-

enterologia, Tanmateix, la direcció de *Monografies Mèdiques* difícilment podia trobar un autor més documentat.

En el noticiari s'insereixen els següents treballs: La lliçó de Letamendi, per J. Agudé i Miró.—Hospital de La Santa Creu i Sant Pau. Curs de 1928 a 1929.—Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. Curs de Traumatologia: Servei del Prof. Josep Homs i Mogas.—Hospital de la Santa Creu. Curs d'urologia clínica, a càrrec de V. Company.—Els nostres metges vistos pels historiadors: Arnau de Vilanova.

Del carnet esportiu

Dia 17 Març

C. D. Farnés 3-Palamós 2

L'equip del *Palamós* va efectuar la visita al notable equip de Sta. Coloma, donada la impossibilitat de jugar al nostre terreny.

De la pugna en sortiren vencedors els farnesans per la mínima diferència d'un gol i el partit fou jugat noblement per ambdós bàndols destacant la labor dels palamosins els quals desplegaren un joc molt mogut i saberen imposar-se als atacs del contrincant.

Arbitrà un del Santa Coloma i pecà un poc de parcial a favor de la casa.

Ens dol no poguer inserir l'equip que presentà el *C. D. Farnés*. El del *Palamós* fou: Porro —Gay, Vilar—Gou, Company, Ventura—Napoleón, Ribera, Rosalench, Garcia i Valls.

Els primers de marcar foren els del *Farnés* i acte seguit en ràpida arrencada de Rosalench aconseguí l'empat el nostre equip. Novament marcà Rosalench fruit d'una jugada personal i abans d'acabar el primer temps tornà a persistir l'empat.

A la segona part, desempataren els del *Farnés* i amb aquest avantatge s'acabà el match.

Al quadre de distincions cal apuntar-hi l'actuació de Gay el qual estigué per damunt de tots.

El reserva Vilar el secundà volenterosament. Gou, Company i Ventura,

fou una línia regular. I en quan a la davantera es distingiren Napoleón i Garcia (reserves) els quals junt amb Valls, Rosalench i Ribera acabaren d'arrodonir el conjunt.

Els nois del *Farnés*, ja sigui perquè estàn acostumats a bellugar-se en el seu camp,—de curtes dimensions per cert—ja per major compenetració saberen guanyar-se una victòria que tant podien obtenir uns com altres.

***

Per la festivitat de Sant Josep s'enfrontaren dues seleccions de «Manufactures de Suro» de Palamós i Palafrugell en el camp d'aquests darrers.

Acabà l'encontre guanyant els nostres veïns per 3 gols a 2

A l'equip palafrugellenc hi havien algunes figures de relleu.

***

El prop-passat diumenge, jugaren en el nostre terreny, dos combinats locals entre primer i reserva.

Poc públic assistí a l'encontre a causa del mal temps.

El partit fou bastant ensopit acabant amb el resultat d'empat a un gol.

***

Per aquestes festes de Pasqua ens visitarà l'entitat esportiva «Urodonal F.C.», de Barcelona, conglomerat de la U.S. de Sans, Gràcia i C.D. Europa.

Esperem aquests dos encontres amb vertader interès.

A. C. M.

La Santa Visita Pastoral

Ha visitat Palamós l'Excm. i Il·lm. Sr. Bisbe de Girona. Nosaltres ens fem ressó del cant amb què la clerecia el saludà al rebre-lo i li diem també: «És el sacerdot pontífex i engendrador de virtuts, bon Pastor pel poble i ben vist pel Senyor». El nom de bon Pastor us fou donat pel mateix Jesucrist i ens dóna idea del caire de la visita: tendresa i sollicitud de pare; cura i seny de metge; interès de regent i provisor de tot un poble.

La Vostra presència sola revifa ja les nostres ànimes. Que el record de la vostra Santa Visita no s'esvaeixi del nostre pensament i les benediccions perdurin en la nostra Vila, en bé del reneixement de la fe, de la pau i de la prosperitat de les nostres empreses.

Al besar-vos l'anell, renovem l'adhesió i afecte a la Santa Església Catòlica com a nostre mare, guía i mestra.

* * *

Arribà el nostre Prelat el dia 21 a les 4 de la tarda. L'esperaven al carrer de Cervantes, les Autoritats, elements oficials, Congregacions parroquials, nens i nenes de les escoles i nombrós públic.

Revestit de pontifical, en un altar bastit expressament, féu sota tàlem, la seva entrada solemne a la Vila. Li fou dedicat un arc de flors i ramatje a l'entrada del Carrer Major i un altre a l'entrada del Carrer de l'Església. Arribat a la parròquia, en el bell parlament que féu, vessà savis consells plens d'unció apostòlica. Era realment bella l'església, plena de llum, adornada com en els jorns gloriosos de Pasqua, oferint als ulls de tothom les

millors joies del tresor parroquial.

L'endemà, que coincidia amb la festa que anyalment es celebra en honor de la Verge dels Dolors, es digué una missa de Comunió General, celebrada per l'Il·lm. Sr. Bisbe, que fou un dels actes religiosos de més importància dels que s'en ténen memòria.

L'acte de la confirmació, es repartí en dues tandes: la primera, a la tarda del dia 22 per nois i noies de 7 anys per amunt i la segona el dematí del dia 23 per a menors de 7 anys. Fóren confirmats 687 fidels. Figuraren com a padrins, l'alcalde D. Manuel Arana i el primer tinent d'alcalde D. Andrés Ribera i ses respectives mullers, les distingides dames Donya Mercè Nadal i Donya Manolita Casamada.

Com a amorós complement de la Santa visita, anà el nostre Prelat a veure alguns malalts, reconfortant los amb paraules encoratjadores, resseguí les sales de l'Hospital i visità totes les escoles.

A la tarda del dia 22 es celebrà la solemne conclusió del Septenari que s'havia celebrat en honor de la Verge dels Dolors, en el que havia predicat, per cert molt eloqüentment, Mn. Josep Oliver de Banyoles, i es féu, després d'aquella conclusió, la tradicional processó per a retornar l'imatge de la Verge dels Dolors a l'Hospital.

Tots aquests actes ressenyats, han tingut una esplendorositat remarkable per lo que hem de felicitar al Sr. Rector, Mn. Ramón Coma i a tots els que han contribuït a què la nostra vila honorés tan bé al nostre Prelat.

*
* *

Avui tenim una bona nova per els nostres llegidors.

La Junta del Casino d'acord amb la seva «Comissió de Cultura», vol que ressonin dintre d'aquelles parets veus preclares que parlin directament a l'esperit dels seus consocis. No solament de pa viu l'home, diu la dita. Entenent ho així aquella Junta benemèrita ha preparat per a dies gens llunyans, un cicle de conferències el tema de les quals ha encomanat a homes il·lustres ben representatius dintre la cultura pairal.

La conferència inaugural tindrà lloc dintre el pròxim mes d'abril.

Ha estat confiada a l'eminent autor d'*Els camins de França* i *Els tres al·lucinats*. En Joan Puig i Ferrer. Tema: dissertacions sobre la «novel·la».

La segona, a celebrar el mes de Maig vinent serà a càrrec del pulquerí escrividor, inesgotable periodista i afortunat autor de *Civilitzats tanmateix*. En Carles Soldevila. Tema: «Consideracions sobre el teatre».

La tercera, que s'escaurà el mes de Juny, ens donarà l'avinentesa de fer coneixença amb un dels esperits més inquietos i millor dotats de la època actual, el notabilíssim crític, traductor fidelíssim d'autors de tots els temps i autor, així mateix, dels discutits *Articles inèdits i d'Histories de la carn i de la sang*, N'Agusti Esclansans, qui versarà sobre el tema «Concepte de poesia».

Si, tal com s'espera, aquestes conferències tenen la favorable acollida

que es mereix per part dels socis, en una altra tanda desfilarien per la tribuna del Casino dissertants tan eminents com *Victor Català*, *Gaziel*, *Maria Luz Morales*, *Joan Sacs*, *Carles Rahola*, *Josep M.ª Xirau*, *J. Agudé Miró*, *Joan Arús Colomer*, *Pere Coromines* i altres coneguts intel·lectuals, algun dels quals ja consultat prèviament.

Desitgem a la Comissió de Cultura l'èxit més rotund en la noble i educadora tasca que s'ha emprès.

S'ens oblidava de dir que el Casino a què es refereix l'anterior notícia, és el de Sant Feliu de Guíxols «La Constància».

CRÓNICA LOCAL

S'ens assegura que en la primera quinzena de Abril, es començarà el treball en la antiga fàbrica del Convent i amb un crescut contingent.

***

La Societat «La Equitativa» celebra reunió extraordinària en el local de l'Econòmic Cine per a tractar del retir per els seus associats i demés obres socials que té en projecte.

***

El Banc de Catalunya està instal·lant una sucursal en la nostra vila, en els locals del Carrer Major que havia ocupat el «Club Palamós». Li desitgem i augurem l'èxit falaguer que vénent obtinguent totes les sucursals que es estableix en la nostra terra.

Continúa actuant al Teatre Carme la Companyia de sarçuela de Marià Beut. Darrerament, ha posat en escena, el dia 12 de Març les sarçueles «Música Clàsica», «La Viejecita» i «El Duo de la Africana», el dia 18 vigília de St. Josep, «Amor Ciego» «La Alsaciana» i «El Pobre Valbuena» i el 25 de Març, «La Gatita Blanca» i «Serafín el Pinturero». La part musical, com sempre a càrrec de «La Principal» de La Bisbal. La concurrència, no tan nombrosa com en anteriors representacions.

***

La Brigada municipal està apariant els carrers de Roger de Flor i de la Volta, que per cert, han quedat força presentables. Així mateix està allargant la paret del passeig, damunt la qual, s'ens diu que s'hi col·locarà una artística i valuosa barana.

***

Enguany, la temporada de balls de quaresma, que antany ens havia donat tanta de fama, ha estat ben minça i deslluïda, més per falta d'entusiasme que per respecte quaresmal. Al Port, únicament ens ha visitat el «jazz-band «Red Ribbons» de Palafrugell, ja conegut aquí. Al Centre Republicà, han donat alguns balls de pinyata i altres de societat, que han estat força lluïts.

***

En el local que fins ara ocupava la disolta societat «Docks de Palamós, S. A.», s'hi ha instal·lat un Cafè.

Registre Cívil

Mes de Febrer

Nairements — Inn. Tauler Bota, Inn. Ragolta Xatar, Maria de la Mercè Llach Maimón.

Defuncions—Agustí Mora Plaza, de 13 anys d'edat; Teresa Pérez Forcada, 55, soltera; Josep Vicens Ferrer, 70, Salvador Prohias Prats, 85, solter; Francisco Bataller Dalmau, 76, vidu; Miquela Alarcón Palau, 65, vídua; Maria Caner Figueras, 72, vídua; Francisca Artigas Cassà, 73, vídua; J. Lluïcia Belleville Sabater, 72, vídua.

Matrimonis—Cap.

Moviment del Port

Mes de Febrer

VAPORS NACIONALS

Cabo Sta. Pola, Vilafranca, Cervera, Amalia de B., Landfort, Cabo San Vicente, Cabo San Martín, Ciutat de Reus, Berga i Freixas.

VAPORS ESTRANGERS

Hinnoy, Hansa i Hellen, noruecs; Carpio i Pizarro, anglesos; Karl Marx, soviètic; West Chatala, americana.

VELERS NACIONALS

Joven Paquito (4 vegades), Maria Asunción, San José, María Rosa, Canalejas, Ramona, Paquita Villanueva, Félix Martí, Cala Major, Fernando Gasset i Miramar.

VELERS ESTRANGERS

Lilly G., Orione, Patria i Carmina, italians.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :
3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —
Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central :

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 18.767

CAP DE SANT SEBASTIA

PALAFRUGELL

HOTEL RESTAURANT

Dirigit per **MODEST LLADÓ**

En el punt més bell de la Costa Brava — Restaurant al cobert i a la carta
Còmodes habitacions

Autos turisme a l'arribada dels trens a Palafrugell — Telèfon 1405

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA
Telèfon Urbà n.º 242   Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

SASTRERIA de Llorenç Vives

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4 - Palamós

ANIS DEL TIGRE

EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

EMILI

ROYA

Instal·lacions
per aigua, gas i
electricitat.

reparacions
de Maquinària

Carrer Major

COLONIA LOCIO FIJAPELO

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
— CELLE (ALEMANIA) —

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Casanovas

Sastre
Palamós

HOTEL i Caf  **TRIAS**

:: Situació immillorable,
davant de la mar, de la
Estació, del passeig i al costat
de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables
Espl ndid sal  menjador
MAGNÍFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA
GARATX - TEL FON, 35

Fotografia **Zauler**

*Tota classe de treballs del
ram a preus econòmics.*

*Desenrotllo de negatius i
tiratge de positives per a afecio-
nats :: Venda de material fotogr -
fic — Servei dia i nit.*

Palamós

*Carrer Moro, 7
(casa Bota)*

ORBIS, S. A. - Barcelona

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -::- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central
Barcelona,
Clar s, n.  5

Direc. Teleg.
Orbis - Barcelona
Teléf. A. 458

MARIA ARTIACH...

... PIERLA VERDADERA

Entre las perlas que hacen resaltar
la hermosura de la mujer, pocas,
generalmente, son verdaderas.

¿Cuál es la verdadera, la auténtica Galleta María?

Una galleta María, para ser buena,
sólo ha de contener:

mantequilla riquísima

harina de primera calidad

leche pura sin desnatar

azúcar refinado superior

Y su tueste debe ser perfecto

Estos son los componentes de la Galleta María. ARTIACH,
ricamente tostada

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS
MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Trajos del país i inglesos

Teléfono 1160 R
Ronda de St. Pere, 7, ent. Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT
— Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de
metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Mà-
quines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema
GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de
Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil
textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes.
— Màquines noves i RECONSTRUïDES per IMPREM-
TA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIÓ.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e Barcelona